

ת"פ 10779/05/16 - מדינת ישראל נגד ש א

בית משפט השלום באילת

ת"פ 10779-05-16 מדינת ישראל נ' א

בפני כב' השופט יוסי טופף
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שחר עידן
שלוחת תביעות אילת

נגד
הנאשם:

ש א
ע"י ב"כ עו"ד יצחק מויאל
סגוריה ציבורית

פסק דין

האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר שכלל תיקון של כתב האישום, בביצוע עבירה של תקיפה סתם כלפי בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. על פי כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי הנאשם וגב' א א (להלן: "המתלוננת") היו בני זוג במעמד של גרושים ולהם שני ילדים בגירים. ביום 2.5.2016 בשעה 21:00 בקירוב, המתין הנאשם למתלוננת בחניית מקום עבודתה, בית העסק "X" ב-----, ולאחר שסיימה את עבודתה, תקף אותה בכך שאחז בה בחוזקה והיכה אותה בפניה. הגברת א א, מנהלת מחלקה ב X (להלן: "א"), שנכחה במקום, התקשרה להזעיק את המשטרה. משהבחין הנאשם כי א משוחחת עם המשטרה, הוא התכוון לכיוונה ואמר לה: "אל תתערבי זה בין בעל לאישה", ולאחר מכן נכנס לרכבו ועזב את המקום טרם הגעת המשטרה.
3. על יסוד הודאת הנאשם והסכמת הצדדים, הורשע הנאשם במיוחס לו, והוא הופנה לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן, אשר התבקש לתן דעתו גם לביטול ההרשעה, לפי בקשת ההגנה.

תסקיר שירות המבחן

4. ביום 19.04.2017 התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, במסגרתו נסקרו קורות חייו ומשפחתו, אך בשל צנעת הפרט אמנע מלפרט מעבר לנדרש. נמסר כי הנאשם כבן 60, גרוש ואב לשניים בגילאים 27 ו-30, מתגורר בעיר ----- ועוסק בתחום הטבחות. נמסר כי הנאשם עוסק מגיל צעיר בתחום הטבחות, ובמשך השנים השתתף בהשתלמויות וקורסים מתקדמים בתחום, מילא תפקידים בכירים בשוק העבודה, לרבות שף של רשת מלונות, מדריך ראשי בבית הספר לטבחות ומלונאות ב----- ובוחן מוסמך מטעם משרד התמ"ת. נמסר כי הנאשם הציג תעודות לפיהן הוא משמש כיום כחבר אשפי המטבח בישראל ובאיגוד הטבחים העולמי ומועסק כשף בקייטרינג מזה כשנה. נמסר כי מעיון ברישומי הפלילי העדכני של הנאשם עלה כי אין לו הרשעות קודמות, ולא ידוע על מעורבות חוזרת בעבירות על החוק. הנאשם הודה בפני שירות המבחן בביצוע העבירה ולקח אחריות מלאה על מעשיו. לדברי הנאשם, הוא הגיע למקום עבודתו של המתלוננת על מנת לשוחח עמה בנושא הקשור לבתם המשותפת ומשהמתלוננת התעלמה ממנו, הדברים יצאו מכלל שליטה. לדבריו, הוא משך בזרועה של המתלוננת אך שלל כל כוונה לפגוע בה. נמסר כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו והביע תחושות חרטה ותסכול מהאופן בו נהג במהלך האירוע המתואר. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ביצע את העבירה על רקע היעדר כלים אדפטיביים להתמודדות מקדמת במצבי דחק שונים, זאת בשילוב עם תחושות של פגיעות, השפלה ותסכול, בשל כך שהמתלוננת התעלמה ממנו. עוד צוין כי ניכר שתחושותיו אלו בקרב הנאשם התעצמו על רקע נוכחותם של מכרים אחרים במקום האירוע. שירות המבחן ציין כי התרשם שהנאשם מצליח כיום להבין את הבעייתיות של התנהלותו בעת העבירה ומגלה מודעות לפסול שבמעשיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הפיק לקחים הולמים על רקע ההליך המשפטי. בשיחה שהתקיימה עם המתלוננת, היא שללה אירועי אלימות מצדו של הנאשם כלפיה במהלך תקופת הקשר הזוגי ושללה כל חשש מפניו כיום.

שירות המבחן התרשם לחיוב מהנאשם באופן שבו מדובר באדם בעל אינטליגנציה תקינה, יכולת מילולית טובה, כריזמה אישית, יכולת התארגנות גבוהה ובעל כישורים תעסוקתיים חיוביים. במקביל התרשם שירות המבחן כי הנאשם נטה להגמיש את הגבולות בהתנהגותו תוך הפחתה מחומרתן וזאת על רקע הפגיעה האישית שחוה בעקבות הקשר שניהלה המתלוננת עם אחר. נמסר כי הנאשם משקיע כיום מאמצים רבים לתפקוד תקין יותר, כפי שנראה גם מהמלצת מעסיקו אשר הוצגה לשירות המבחן וכן מהיעדר מעורבות נוספת בעבירות על החוק. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי היווה לנאשם גורם מרתיע ומציב גבולות ברורים להתנהגותו.

שירות המבחן ציין כגורמי סיכון לביצוע עבירות נוספות את קשייו של הנאשם להתמודד עם תחושת הפגיעה שחוה על רקע רצונה של המתלוננת לסיים את הקשר הזוגי ביניהם שנמשך על פני כ-30 שנות נישואין, היעדר גבולות פנימיים להתנהגותו והיעדר כלים אדפטיביים להתמודדות מקדמת לרבות דפוסי תקשורת חיוביים.

שירות המבחן ציין כגורמי סיכוי את התרשמותו כי הנאשם הבין שפגע בהתנהגותו במתלוננת והאפקט המרתיע של ההליך המשפטי אשר חידד עבור הנאשם גבול ברור להתנהגות. כמו כן, צוין שמדובר באדם ללא עבר פלילי, בעל עמדות נורמטיביות, המגלה שאיפות לתפקוד תקין ומהיעדר עבירות נוספות. צוין כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן ונענה לכל דרישות והגעה לפגישות כפי שהתבקש.

במכלול הנתונים, העריך שירות המבחן כי הסיכון לביצוע עבירות נוספות מצד הנאשם הינו נמוך.

לאור האמור, העובדה כי מדובר באדם ללא עבר פלילי, ההשפעה של ההליך המשפטי על הנאשם, הערכת הסיכון הנמוכה, והחשש כי הרשעתו בדין של הנאשם עלולה להביא לפגיעה ממשית בתעסוקתו, לרבות בתפקידו כבוחן מוסמך מטעם משרד התמ"ת, בא שירות המבחן בהמלצה לבטל את הרשעתו בדין. בנסיבות אלו, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש חינוכי והרתעתי בדמות של צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה, עו"ד שחר עידן, עתר להותרת הרשעת הנאשם על כנה, ובנסיבות אלו להסתפק בענישה הכוללת מאסר מותנה וצו לתועלת שירות הציבור בהיקף של 200 שעות. ב"כ המאשימה עמד על חומרת העבירה של הפגנת אלימות כלפי בת זוג. נטען כי הנאשם המתין למתלוננת מחוץ למקום עבודתו והיכה אותה בפניה לנגד עיני עובדת אחרת שנכחה במקום, דבר המלמד על היעדר חשש מצד הנאשם. נמסר כי אין הצדקה לחרוג מהכלל ולבטל את הרשעת הנאשם ובדרך זו להעדיף את האינטרס האישי של הנאשם על פני האינטרס הציבורי, בין היתר משיקולי הרתעה. עם זאת, נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם, גילו והיעדר הרשעות קודמות, ביקש ב"כ המאשימה להסתפק בענישה מותנית ובצו של"צ בהיקף המומלץ בתסקיר שירות המבחן. הוצגה פסיקה רלוונטית.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד יצחק מויאל, עתר לסיום ההליך ללא הרשעה כפי המלצת שירות המבחן. נטען כי הנאשם עומד במבחנים שנקבעו בפסיקה לאי הרשעה. נמסר כי אין לנאשם הרשעות קודמות או כל הסתבכות קודמת עם החוק. צוין כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, חסך זמן שיפוטי יקר וקיבל אחריות על מעשיו. הסנגור הפנה לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ולקשיים שחווה במהלך חייו. צוין כי הנאשם התקדם במישור התעסוקתי והגיע לעמדה בכירה במקום עבודתו, והוא אף מכשיר עובדים בתחום הטבחות בקמפוס --- ובוחן מטעם משרד התמ"ת. נמסר כי כיום הנאשם עובד כשף בקייטרינג שמספק שירותים לבתי ספר. ב"כ הנאשם הביע חשש כי הרשעת הנאשם תפגע בעיסוקו כמדריך ראשי בבית ספר לטבחות ומלונאות באוניברסיטה ובוחן מטעם משרד ממשלתי. לאור זאת, ונוכח רף העבירה, גילו של הנאשם, עברו הנקי והמלצות תסקיר שירות המבחן התבקש בית המשפט לבטל את הרשעת הנאשם ולהסתפק בהטלת צו של"צ. הוצגה פסיקה רלוונטית.

7. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, וציין כי במשך 30 שנות נישואיו למתלוננת הוא היה בעל ואב מסור. לדבריו, הוא גדל בבית דל באמצעים ובכוחותיו בנה את שמו הטוב במשך 30 שנה. הנאשם הביע חשש כי הרשעתו תפגע בשמו הטוב ותסב לו נזק תעסוקתי במידה ויבקש להתקבל לעבודה בתחום הטבחות בבתי מלון. הנאשם ציין כי ידוע לו על מקרים שעובדים לא התקבלו לעבודה כטבחים, אך בשל הרשעה פלילית

בעברם, והביע חשש כי בגילו יתקשה למצוא מקום עבודה ככל שיפוטר בשל הרשעתו.

דין ומסקנות

8. ככלל, נאשם שהודה במיוחס לו או שאשמתו הוכחה, מורה האינטרס הציבורי כי הוא יורשע וייענש. ההרשעה היא תוצאה מתחייבת ממהות ההליך הפלילי באמצעותה מביעה החברה את סלידתה ממעשה העבירה שביצע הנאשם במגמה להביא להרתעה אישית ולהרתעה כללית. כך תוגשמה מטרות הענישה. בית המשפט משתמש בסמכותו שלא להרשיע נאשם, בנסיבות יוצאות דופן בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, לבין חומרתה של העבירה (ע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' ויקטור שמש**, פ"ד נ"ד(3) 682, 683; ע"פ 9893/06 **אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 31.12.2007)).

בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337, נקבע:

"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל."

בע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פ"ד נ"ד(3) 685, נקבע:

"משמתבקש בית-המשפט לשקול אימתי יחיל את הכלל המדבר בחובת הרשעה ומתי יחיל את החריג בדבר הימנעות מהרשעה, נדרש איזון שיקולים המעמיד את האינטרס הציבורי אל מול נסיבותיו האינדיווידואליות של הנאשם. בראייה כוללת נשקל מן הצד האחד הצורך במיצוי של ההליך הפלילי בדרך של הרשעת העבריין כדי להשיג בכך, בין היתר, את גורם ההרתעה והאכיפה השוויונית של החוק. שיקול ציבורי זה פועל במשנה תוקף ככל שחומרת העבירה גדולה יותר, והנזקים לפרט ולציבור מביצועה גוברים.

כנגד השיקול הציבורי נשקל עניינו של הפרט הנאשם, ובמסגרת זו נבחנים נתונים שונים הנוגעים אליו, וביניהם - טיב העבירה שעבר וחומרתה, עברו הפלילי, גילו, מצב בריאותו והנזק הצפוי לו מהרשעה. באשר לנאשמים בגירים, במאזן השיקולים האמור גובר בדרך-כלל השיקול הציבורי, ורק נסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות-דופן ביותר תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך הרשעת העבריין, וזאת, לרוב, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מההרשעה לבין חומרתה של העבירה והנזק הצפוי לעבריין מההרשעה."

כללים אלה נועדו למקרים יוצאי דופן "בהם אין יחס סביר בין הנזק הנגרם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה" (רע"פ 432/85 רומנו נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 21.8.1985)).

לצד זאת מורה האינטרס הציבורי כי בית המשפט יבחן במקרים המתאימים אפשרות לסיים הליך משפטי ללא חותם פלילי. כך קבע כב' השופט ג'ובראן בע"פ 5291/12 מוחמד אבו האני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 12.11.2012):

"אכן, אסור לו לאדם לפגוע בערכים המוגנים שזכו להגנה מיוחדת בחסות המשפט הפלילי. אדם החוטא לערכים אלה, מצופה לשלם את חובו לחברה ולשאת בעונש שקבעה החברה בגין מעשיו. יחד עם זאת, איננו חיים בחברה נקמנית שכל חפצה הוא להעניש את חברה אשר סטו מדרך הישר אך לשם הענישה. אנו חיים בחברה שפועלת לקדם את ביטחונם האישי של חברה, בין היתר, באמצעות המשפט הפלילי תוך שימוש במנגנון הענישה ככלי להרתעה אינדיבידואלית וקולקטיבית, ולצד זאת אנו פועלים לשיקום החוטאים כדי לשלבם בחזרה בחיי החברה כחברים תורמים שמסייעים לקידומה".

9. לצורך ההכרעה בשאלת ביטול ההרשעה יש לשקול את עברו של הנאשם, חומרת העבירה, נסיבות ביצועה, מידת הפגיעה שהסבה העבירה לאחרים, הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות, דפוס התנהגותו של הנאשם ויחסו לעבירה - נטילת אחריות, הבעת חרטה, משמעות ההרשעה על דימוי העצמי של הנאשם והשפעתה על תחומי פעילותו.

נוסף על כך, נלקחת בחשבון שאלת שיקום הנאשם במסגרת שיקולי הענישה ואינטרס שיקומו, אשר יכול לא אחת להטות את הכף מול האינטרס הציבורי (ע"פ 9090/00 בועז שניידרמן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 22.2.2001)).

10. לאחר שבחנתי את כלל הנסיבות, לרבות טיב העבירה, חומרתה, נסיבות ביצועה ונסיבותיו האישיות של הנאשם, מצאתי כי מקרה זה נופל בגדר החריגים המצדיקים הימנעות מהרשעה. אבאר מסקנתי.

10.1 **סוג העבירה חומרתה ונסיבות ביצועה** - הנאשם הודה בביצוע עבירה של תקיפה סתם כלפי בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, לצדה נקבע עונש מרבי של 4 שנות מאסר. אין להקל בכל הפגנת אלימות ובפרט כזו המופנית כלפי קרוב משפחה במסגרת התא המשפחתי. בביצוע העבירה פגע הנאשם בכבודה ובזכותה של המתלוננת לאוטונומיה על גופה, ביטחונה האישי, ובהגנה על התא המשפחתי מפני אלימות. תופעת האלימות במשפחה ראויה לכל גינוי והוקעה (כך למשל ראו: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007); ת"פ (מח' חי') 5002/06 מדינת ישראל נ' חיים אביטן (27.3.2006); ע"פ 2037/92 בן דוד נ' מדינת ישראל (22.6.1992); ע"פ 11917/04 נורדיצקי נ' מדינת ישראל (19.5.2005); רע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009)). העבירה נשוא כתב האישום בוצעה במהלך ויכוח במקום ציבור, חניית בית העסק "X" בעיר ----. הנאשם והמתלוננת

היו למעשה בני זוג גרוש בעת האירוע. לפי דברי הנאשם לשירות המבחן הוא ביקש לשוחח עם המתלוננת על האווירה המתוחה בינו לבין בתם המשותפת, אך המתלוננת התעלמה ממנו וניסתה להיכנס לרכבה ולנסוע מהמקום. בבחינת חומרת העבירה ומבלי להקל ראש במעשיו של הנאשם, מצאתי כי במקרה דנא האלימות שהפגין הנאשם כלפי המתלוננת הינה ברף נמוך באופן יחסי. נסיבות ביצוע העבירה, כפי המפורט בכתב האישום המתוקן וכעולה מתיאורו של הנאשם, אינן מצביעות על תכנון מוקדם, ודומה כי הנאשם פעל באופן אינסטינקטיבי וספונטני על רקע פגיעתו מיחסה של המתלוננת למצוקתו. מעשיו של הנאשם לא גרמו למתלוננת לחבלות כלשהן.

10.2 סבירות היחס בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם כתוצאה מהרשעתו - במקרה דנא, דומה כי אין יחס סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מהרשעתו. כאמור, חומרת העבירה דנא אינה ברף גבוה. לצד זאת, התרשמתי מדברי הנאשם כי הרשעתו בדין עשויה בסבירות גבוהה לפגוע במעמדו כבוחן מטעם משרד התמ"ת ובדרך זו תפגע פרנסתו ויכולתו להתקדם בתחום עיסוקו.

10.3 נסיבותיו האישיות של הנאשם - הנאשם, יליד 1957, נעדר עבר פלילי, משקיע מאמצים לשמירה על יציבות תפקודית ותעסוקתית, הודה במיוחס לו בכתב האישום שתוקן לקולה, והביע חרטה וצער על מעשיו. התרשמתי כי מדובר באירוע חד פעמי וחריג גם מבחינת הנאשם, שאינו הולם את אורח חייו הנורמטיבי, על רקע תחושות פגיעות, השפלה ותסכול על רקע התפרקות תאו המשפחתי לאחר 30 שנות נישואין. בשיחה קים שירות המבחן עם המתלוננת היא שללה אירועי אלימות מצדו של הנאשם בתקופת הקשר הזוגי עמו ושללה חשש מפניו. המתלוננת ציינה כי כיום פתחה פרק חדש בחייה ומצויה בקשר זוגי חדש.

10.4 השפעת ההרשעה על דימויו העצמי של הנאשם -מדברי הנאשם בבית המשפט ובפני שירות המבחן התרשמתי כי הוא לקח אחריות על מעשיו והפנים את חומרתם. בהקשר זה יש לציין את התרשמות שירות המבחן כי ניהול ההליך המשפטי חידד עבור הנאשם גבול ברור להתנהגות והוא שיתף פעולה עם שירות המבחן. בנסיבות אלה, סבורני כי האפקט ההרתעתי השפיע על הנאשם והרשעתו בדין עשויה להגביר את תחושות הפגיעות והתסכול בקרבו.

10.5 בחינת הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות - התרשמתי כי לא תהא בביטול הרשעת הנאשם כדי הקלת ראש מצדו ביחס לחומרת מעשיו וכי היה בהליך המשפטי כדי להמחיש עבורו חומרה זו, ואף להרתיעו מלחזור ולבצע עבירות נוספות בעתיד. הנאשם והמתלוננת התגרשו ואינם מצויים בקשר שוטף, למעט בכל הנוגע לניהול יחסי הורות. הבאתי בכלל חשבון את פרק הזמן שחלף מביצוע העבירה ועד היום, אשר במהלכו אין אינדיקציה לעבירות נוספות מצד הנאשם. עוד יצוין כי שירות המבחן העריך כי הסיכון לביצוע עבירות נוספות על ידי הנאשם הינו נמוך, ולא נמצא צורך לשלבו במסגרת טיפולית מונעת.

11. מכל המקובץ ולאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, לעמדת שירות המבחן והתרשמתי ממכלול נסיבותיו

האישיות של הנאשם, מצאתי כי בנסיבות העניין אין יחס בלתי סביר בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי הכללי לבין עצמת הפגיעה בנאשם הצפויה מההרשעה, באתי לכלל דעה להימנע מהרשעת הנאשם.

12. בנסיבות אלה, שוכנעתי כי ראוי להעדיף בעניינו של הנאשם ענישה צופה פני שיקומו ולהשיג את מטרות הענישה באמצעות השתתפות רכיבי גמול של תרומה לחברה בדרך של ביצוע עבודה לתועלת הציבור ופיצוי כספי למתלוננת, לצד ענישה הרתעתית צופה פני עתיד בדרך של התחייבות להימנע מלבצע על עבירת אלימות.

13. לאור האמור ומכוח הוראות סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982, תבטל הרשעת הנאשם והכרעת הדין מיום 26.12.2016. על יסוד הודאת הנאשם אני קובע כי הוא ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן, כמפורט לעיל, אך אני נמנע מהרשעתו מהנימוקים המפורטים.

סוף דבר

14. מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, הנני מטיל על הנאשם כדלקמן:

של"צ - הנאשם יבצע 200 שעות שירות לתועלת הציבור, בהתאם לתוכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוחו במסגרת מועדון הקשישים ----, שב----- מובהר לנאשם כי הפרת צו השל"צ עשויה לגרום להפקעתו, חידוש המשפט, הרשעתו בדין וגזירת עונשו מחדש.

פיצוי למתלוננת (עת/2) בסכום של 4,000 ₪ אשר ישולם על דרך הפקדתו במזכירות בית משפט בתוך 60 ימים מהיום. המזכירות תעביר את סכום הפיצוי לידי המתלוננת, לפי כתובת עדכנית שתמסור המאשימה בתוך 30 יום.

התחייבות - הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 8,000 ₪ להימנע במשך שנה מהיום מביצוע כל עבירת אלימות.

15. ניתן בזאת צו להשמדה/חילוט/השבה של המוצגים לפי שיקול דעת המאשימה.

העתק פסק הדין יישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ז, 05 יולי 2017, במעמד הצדדים.